

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Nieuwe studie-adviseur: Daniëlle Ladan

Ladan, D.

Citation

Ladan, D. (2003). Nieuwe studie-adviseur: Daniëlle Ladan. *Bestuurskundige Berichten*, 18(5), 30.
Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3211171>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3211171>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Nieuwe studie-adviseuse: Daniëlle Ladan

Daniëlle Ladan is sinds korte tijd de nieuwe studie-adviseuse voor de Bachelor van het departement. Ze stelt zich kort even voor

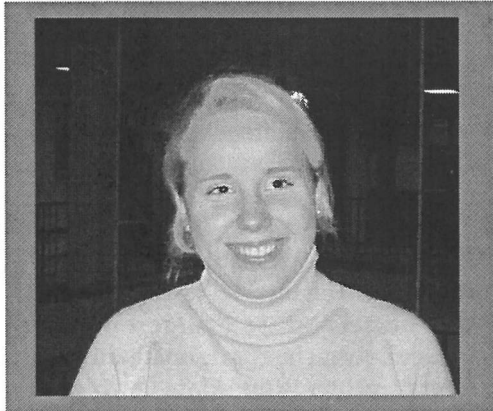
Een tijdje geleden vroeg de Secretaris en Commissaris BB Hessel of ik een stukje wilde schrijven in Bestuurskundige Berichten. Ik had nog nooit van het fenomeen Bestuurskundige Berichten gehoord. Maar ik ontvang niet iedere dag het verzoek een stukje te schrijven voor een magazine. Het was een leuk idee en ik stemde toe.

Hierna realiseerde ik me pas dat ik eigenlijk geen idee had waarover ik zou gaan schrijven. Wat zou studenten bestuurskunde interesseren? Het magazine Bestuurskundige Berichten staat vol met relevante en interessante stukken over het reilen en zeilen binnen het Openbaar Bestuur. Wat kan ik daaraan toevoegen als nieuwe studieadviseur?

Laat ik eerst meer over mijzelf vertellen. Zoals je wellicht weet, werk ik sinds 1 september bij het Departement Bestuurskunde. Zelf heb ik Geschiedenis gestudeerd, ook aan de Universiteit Leiden; het universitaire wereldje is mij dan ook niet vreemd. Binnen mijn studie heb ik mij gespecialiseerd in Nederlandse én Sociale geschiedenis. Mijn scriptie heeft als onderwerp: "De materiële cultuur van de hugenoten in Leiden tijdens de zeventiende eeuw". Naast mijn studie geschiedenis heb ik vele student-assistenten vervuld en als studentambassadeur voor de faculteit Letteren gewerkt. Geschiedenis is een buitengewoon boeiend vakgebied, maar ik wil er (nog) niet mijn werk van maken. Wel wil ik in de toekomst gaan promoveren, maar deze plannen zijn nog vaag. Buiten de wetenschappelijke wereld van de Universiteit ben ik voornamelijk actief op het gebied van binnenhuis- en tuinarchitectuur. Hiernaast zijn mijn vriend en ik hard aan sparen voor een nieuwe zeilboot. Lekker dobberen op het water met een goed glas wijn!

Het studieadviseurschap bevalt mij tot op heden uitstekend. Het takenpakket is erg afwisselend; naast het studieadviseurschap voor de bachelorstudenten fungeer ik ook als stage- en scriptiecoördinator. Bovendien is de sfeer binnen het Departement buitengewoon prettig! Zowel de studenten en studievereniging als de docenten zijn erg enthousiast. Wat een verschil met andere opleidingen en faculteiten!

Met name als stage- en scriptiecoördinator tracht ik me meer te focussen op de student. Dit houdt in dat studenten langs kunnen komen voor stageoriëntatie, stagevacatures, tips voor de CV en sollicitatiebrief en andere ondersteuning. Door een goede oriëntatie en een realistische kijk op jezelf, weet je op welke terreinen jouw kwaliteiten en talenten liggen. Hierdoor kan je je gemakkelijk toespitsen op functies die bij jouw interesses en talenten aansluiten. Met name bij sollicitatiegesprekken is het van groot belang dat je weet wat je wil! Jezelf ontplooiën; daar gaat het om tijdens je studie! Voor meer informatie of met vragen kun je gewoon even langskomen of een afspraak maken. Gewoon een babbeltje maken kan natuurlijk ook. De deur staat altijd open!

Daniëlle Ladan

Studieadviseur BA/ Stage-en scriptiecoördinator

Kamer 5B.55

Tel.: 071 527 37 47

Email: fdjladan@fsw.leidenuniv.nl

Filosofie en Privatisering

De bevindingen van vier jaar aio-schap

Studenten vragen wel eens wat een filosoof (zoals ik) toch doet in de bestuurskunde. Filosofie is toch vaag, terwijl bestuurskunde zo praktisch schijnt te zijn? Ik zeg dan dat filosofie helemaal niet vaag is, maar erg geloofwaardig klinkt dat niet uit mijn mond – daarvoor ben ik zelf te vaag. Toch kan filosofische reflectie van belang zijn voor het begrijpen van het openbaar bestuur.

Daarmee bedoel ik niet dat we per se allemaal filosofen moeten gaan lezen, maar wel dat we soms wat dieper na mogen denken waarom de dingen zijn zoals ze zijn. De afgelopen vier jaar heb ik dat proberen te doen in het kader van mijn aio-schap, waarbij ik de scheidslijn tussen het publieke en het private heb onderzocht. Ik zal hier proberen een deel van mijn bevindingen te omschrijven en aan te geven waarom het denken ook belangrijke gevolgen met zich mee brengt voor het doen, met name zal het daarbij gaan over het debat rond privatisering en verzelfstandiging.

Bestuurskundigen hebben vaak de voorkeur voor empirisch onderzoek, want dat is – in tegenstelling tot de filosofie – wél lekker praktisch. Dus lijkt die voorkeur vanzelfsprekend. Of toch niet helemaal? Empirisch onderzoek benadert een bepaald verschijnsel alsof het een natuurlijk product is. Je onderzoekt als onderzoeker een bepaalde bestuursorganisatie of beleidsproces zoals een bioloog een kikkervisje onderzoekt. Maar een kikkervisje is niet bedoeld, terwijl het openbaar bestuur dat wel is. Natuurlijk gebeuren er binnen het openbaar bestuur allerlei dingen die onbedoeld zijn, maar dat zijn dan weer neveneffecten van wel-bedoelde dingen. In mijn onderzoek ben ik eens gaan kijken waarom institutionele omgevingen van onze maatschappij zijn vormgegeven zoals ze zijn vormgegeven. Die institutionele omgevingen zijn kort gezegd de markt en de staat (in de vorm van de parlementaire democratie). Volgens mij zijn die ontworpen met de bedoeling dat mensen zelf controle houden over water met hen gebeurt. De markten en de democratische staat zijn twee systemen die het mogelijk maken zelf controle uit

te oefenen over je eigen leven. Op de markt zorgt vrije concurrentie ervoor dat mensen niet elkaars baas spelen: immers, als een product je niet bevalt zoek je een andere producent. Kortom, als een producent niet naar de consument luistert, wordt hij afgestraft. Uiteindelijk gaat hij zelfs bankroet. Bij de staat spelen verkiezingen en het parlement een belangrijke rol. De mensen kiezen een parlement die de regering controleren. Presteert de regering ondermaats, dan wordt deze naar huis gestuurd. Doet het parlement het niet goed, dan worden zij na vier jaar vervangen. Dit zorgt ervoor dat zowel het parlement als de regering zo goed mogelijk hun best zullen doen, omdat ze anders rigoureuus worden afgestraft. De zweep erover!

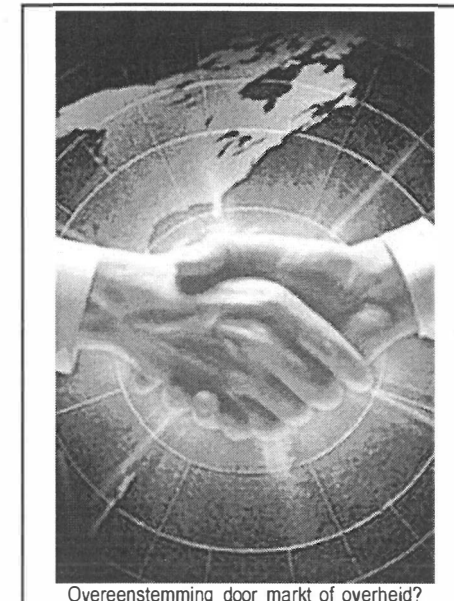
In de afgelopen eeuw is de staat echter uitgegroeid tot een enorm apparaat, met meerdere lagen en heel veel personeel. Als zodanig kan een minister nooit zijn ministerie helemaal in de hand houden. Kortom, het strafstelsel van de staat werkt niet meer zoals het zou moeten. De markt dan, is dat een goed alternatief? Immers, de tucht van de markt zou wel moeten functioneren. Helaas, wat geldt voor publieke organisaties, geldt ook voor private organisaties. De tucht van de markt is gebaseerd op individueel handelen. Commerciële organisaties zijn echter geen individuen meer (ook al worden ze door de economische theorie en het recht soms zo behandeld): er zijn aandeelhouders en er zijn managers. Er zijn CEO's en commissarissen. Oké, managers zijn verantwoordelijk voor het presteren van het bedrijf en zouden daarop afgerekend kunnen en moeten worden. Als het bedrijf ondermaats presteert, zal het falen op het management moeten afgeschoven. Maar als er iets de afgelopen jaren duidelijk

is geworden, is wel dat deze situatie niet werkt zoals het zou moeten. Kijk naar Ahold en Enron.

Wat is er aan de hand? Het moge duidelijk zijn: grote organisaties hebben niets te zoeken in het oorspronkelijke model van zowel de markt als de staat. Ze zijn simpelweg te groot om aangepakt te kunnen worden volgens de op individuele verantwoordelijkheid gebaseerde strafregimes. Zowel markt- als staatsorganisaties hebben een eigen dynamiek ontwikkeld, waardoor ze moeilijk tot de verantwoording te roepen zijn.

Natuurlijk kunnen organisaties niet worden afgeschaft, we hebben ons er maar bij neer te leggen dat de strafsystemen niet meer zo goed werken als men twee eeuwen geleden wel dacht of hoopte. Wel werpen deze overwegingen licht op een andere zaak. Het geeft namelijk wat helderheid in door ideologieën vertroebelde discussie over privatisering.

Ten eerste, het geeft aan dat die discussie vaak veel te kortzichtig gevoerd wordt. Aan de ene kant is de markt echt niet zo'n perfect middel als hardcore voorstanders denken; aan de andere kant hebben ook staatsorganisaties hun ongewenste kanten. Het is niet altijd markt of staat; het is soms markt en soms staat. Het gaat dan niet alleen om efficiëntie, maar ook politieke keuzen. Met andere woorden, of een bepaalde taak geprivatiseerd moet worden, moet op

Overeenstemming door markt of overheid?